

Для вирішення цих проблем необхідно розвивати і стимулювати інноваційні процеси в тих секторах ринку, де можна одержати позитивний результат у конкурентній боротьбі з розвиненими державами світу

Основна роль у формуванні національної інноваційної системи (НІС) належить державі. Розвиток НІС дозволить сформувати умови ефективної діяльності підприємств, які створюють та / або сприяють створенню та поширенню нових знань і технологій, а також здійснюють їх комерційну реалізацію. Це, в свою чергу, призведе до здійснення цілеспрямованих структурно-функціональних змін в економіці України і збільшення частки інноваційного фактору в прирості ВВП. [3]

Список літератури: 1. Інформаційні ресурси Державної служби інтелектуальної власності України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://sips.gov.ua>. 2. Калиниченко, М.П. Маркетинг комерціалізації результатів інноваційної діяльності в промисловості [Текст] / М.П. Калиниченко // Маркетинг і менеджмент інновацій.—2012.—№4.—С.43-50. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/29899>. 3. Горбачева О.В. Тенденції впливу інноваційної діяльності на конкурентоспособність підприємства / Горбачева О.В. // Вісник СевНТУ: зб. наук. пр. Вип. 116/2011. Серія: Економіка і фінанси. — Севастополь, 2011.

ГАЄВСЬКА Я.К., магістр, м. Харків, НТУ «ХПІ»

СУЧАСНИЙ СТАН ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ

Для України є досить актуальною проблема активізації інноваційної діяльності. Практична реалізація стратегії інноваційного розвитку економіки потребує насамперед підвищення інноваційної активності на всіх рівнях: держава – галузь – регіон – підприємство. Однак, у підприємств на сьогодні немає відповідних економічних умов для впровадження нововведень.

Мета дослідження – це сучасний стан інноваційної діяльності на території України.

Інноваційна політика України регулюється Міністерством промислової політики і відповідним Законом України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності». У світовій практиці інноваційна політика також знаходиться під контролем уряду, що обумовлює її стрімкий економічний розвиток. Прикладом можуть служити Японія, Німеччина і низка інших країн з високими

соціально-економічними стандартами які багато в чому є результатом ефективної інноваційної політики.

Інноваційна діяльність безпосередньо пов'язана з управлінням змінами, що викликані переходом до ринку, кризою в різних галузях виробництва і корпораціях, а також зростанням виробництв, що швидко розвиваються.

Стан інноваційної діяльності в економіці України протягом останніх років більшістю науковців визначається як кризовий і такий, що не відповідає сучасній стратегії розвитку країни. Він має сталу тенденцію до зниження. Це підтверджується щорічним зменшенням кількості та питомої ваги підприємств, що впроваджували інновації в усіх галузях промисловості. У 2006 р. інновації здійснювали тільки 958 підприємств. Їх питома вага у загальній кількості таких підприємств становила менше 10% при тому, що в середині 1990-х рр. була на рівні 18-20%. У той же час частка інноваційно-активних підприємств у країнах з інноваційним типом економіки складає 30-70%. Тобто нині Україні бракує управління технологічним розвитком та інноваційним процесом. Це, як зазначає Мусіна Л., мабуть, найбільша вада української економіки [1, с. 6].

Важливим чинником негативного впливу на розвиток інноваційних процесів є кризовий стан науки в країні, бо незадовільний рівень її фінансування не тільки знижує ефективність, а й ставить під загрозу саме існування науки. Спроба залучити серйозні інвестиції в інноваційні проекти ускладнюється практичною неможливістю отримання фінансування в централізованих інноваційних фондах, високим рівнем відсоткових ставок кредитів у комерційних банках тощо. З офіційно передбачених Державним бюджетом України обсягів фінансування на науку в розмірі 1% у 2009 році виділено фактично 0,47%.

На жаль, досягнення України у сфері інноваційної діяльності ще незначні. Лише близько 12% вітчизняних підприємств скористалися інноваційними розробками. У 2005 році таких було 7%. Найактивніша інноваційна діяльність велася в машинобудуванні. До цієї роботи там залучилося 32% підприємств. За даними Державного комітету статистики України в 2012 році лише 10% підприємств впроваджували у виробництво інновації проти 11% 2008 року і 14% 2002 року. Але з кожним

роком тенденція розвитку цієї сфери діяльності на Україні залишає бажати кращого.

Список літератури: 1. Курс на інноваційну модель економіки // Урядовий кур'єр. – 2004.– 11 березня. – с 6. 2. Новиков Д.А., Иващенко А.А. Модели и методы организационного управления инновационным развитием фирмы. – М.: Ком.Книга, 2006. – 332 с. 3. Родченко В.В., Международный менеджмент Учебное пособие. – 2-е изд., стереотип. – К.: МАУП, 2002. – 240 с.

ДУБОВИК А.В., магістр, м. Харків, ХІБС УБС НБУ

ОЦІНКА МОДЕЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ УКРАЇНИ

Основою кредитної системи держави були і залишаються банки, які акумулюють значну частину грошових ресурсів. Діяльність банківських установ така різноманітна, що їх справжня суть здається не визначеною. Банки здійснюють різні види операцій. Вони не тільки організують грошовий обіг на кредитні відносини, а й опосередковують фінансування народного господарства, страхові операції, купівлю-продаж цінних паперів, а в окремих випадках виконують посередницькі угоди та управління майном. Банківські структури беруть участь у реалізації народногосподарських програм, ведуть статистичну роботу, виступають як консультанти.

Банк, як і будь-яке підприємство, є самостійним господарюючим суб'єктом, має права юридичної особи, виробляє та реалізує продукцію, надає послуги, діє на принципах госпрозрахунку. Разом із тим він як підприємство має свою специфіку, його діяльність відрізняється від діяльності інших підприємств.

Практика функціонування комерційних банків охоплює величезний спектр різноманітних послуг, що надаються цими інститутами на фінансовому ринку. Особливе місце серед них належить депозитним послугам.

У банківській практиці нашої країни для налагодження депозитних послуг у відповідності з вимогами ринкової економіки велике значення має розробка; впровадження системи депозитних рахунків. До головних елементів цієї системи належать: форми депозитних розрахунків, режими здійснення депозитних операцій, порядок розміщення коштів на депозитах; умови їх вилучення,